

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ด้านการจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร และด้านการดำเนินการสอนตามหลักสูตร ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่เป็นผู้บริหารซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือหัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป และหัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย ครบทั้ง 26 วิทยาเขต และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปจำนวน 73 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 70 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.89 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ผู้บริหาร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของผู้บริหารในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
 - 1.1 การศึกษารายละเอียดของหลักสูตร
 - 1.2 การวางแผนการใช้หลักสูตร
2. ด้านการจัดปัจจัยและสภาพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
 - 2.1 การเตรียมบุคลากร และการจัดอาจารย์เข้าสอน
 - 2.2 การจัดตารางสอน
 - 2.3 การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอน
 - 2.4 การจัดสถานที่ใช้ในการสอนและฝึกปฏิบัติ
 - 2.5 การนิเทศการสอน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของผู้บริหารในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
 - 1.1 ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตร
 - 1.2 ปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร
2. ปัญหาด้านการจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
 - 2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากรและการจัดอาจารย์เข้าสอน
 - 2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดตารางสอน
 - 2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอน
 - 2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดสถานที่ในการสอนและฝึกปฏิบัติ
 - 2.5 ปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศการสอน

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
 - 1.1 การศึกษารายละเอียดของหลักสูตร
 - 1.2 การวางแผนการใช้หลักสูตร
 - 1.3 การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร
2. ด้านการดำเนินการสอนตามหลักสูตร
 - 2.1 การวางแผนการสอน
 - 2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.3 การใช้สื่อการสอน
 - 2.4 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 - 2.5 การวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
 - 1.1 ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตร
 - 1.2 ปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร
 - 1.3 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร
2. ปัญหาด้านการดำเนินการสอนตามหลักสูตร

- 2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการสอน
- 2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.3 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน
- 2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 2.5 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงไว้ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้บริหาร

การวิเคราะห์สถานภาพของผู้บริหารปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละ จำแนกตามสถานภาพของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร	
	จำนวน (N = 52)	ร้อยละ
1. เพศชาย		
ชาย	20	38.46
หญิง	32	61.54
2. อายุ		
25 – 29 ปี	1	1.92
30 – 34 ปี	2	3.85
35 – 39 ปี	3	5.77
40 – 44 ปี	9	17.31
45 – 49 ปี	13	25.00
มากกว่า 49 ปี	24	46.15
3. วุฒิทางการศึกษา		
ปริญญาตรี	22	42.31
ปริญญาโท	30	57.69

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อความ	ผู้บริหาร	
	จำนวน (N = 52)	ร้อยละ
4. อายุราชการ		
1 – 5 ปี	2	3.85
6 – 10 ปี	6	11.54
11 – 15 ปี	3	5.77
16 – 20 ปี	8	15.38
21 – 25 ปี	9	17.31
26 – 30 ปี	10	19.23
31 – 35 ปี	8	15.38
35 ปีขึ้นไป	6	11.54
5. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง		
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	21	40.38
หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป	5	9.62
หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย	26	50.00
6. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งผู้บริหาร		
1 – 5 ปี	28	53.85
6 – 10 ปี	14	26.92
11 – 15 ปี	4	7.69
16 – 20 ปี	3	5.77
21 ปีขึ้นไป	3	5.77
7. การเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร วิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ		
ไม่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนา	29	55.77
เคยเข้ารับการอบรมสัมมนา	23	44.23
จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรมสัมมนา	(N=23)	
1 – 2 ครั้ง	6	26.09
3 – 4 ครั้ง	4	17.39
มากกว่า 4 ครั้ง	13	56.52

จากตารางที่ 1 แสดงสถานภาพโดยทั่วไปของผู้บริหาร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.54 มีอายุมากกว่า 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.15 มีวุฒิทางการศึกษาระดับ

ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 57.69 มีอายุราชการระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.23 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งผู้บริหาร อยู่ระหว่าง 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.85 และส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 55.77

ตอนที่ 2 สภาพการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของผู้บริหาร

ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 – 3

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสภาพเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรวิชาภาษาไทยของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การศึกษารายละเอียดของหลักสูตร		
1.1 ท่านศึกษารายละเอียดของหลักสูตรวิชาภาษาไทยหรือไม่		
ไม่ศึกษา	(N=52)	
ศึกษา	4	7.69
	48	92.31
1.2 ท่านมีวิธีศึกษารายละเอียดของหลักสูตรวิชาภาษาไทยอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ศึกษาจากเอกสารหลักสูตรด้วยตัวเอง	(N=48)	
เข้ารับฟังคำชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในวิทยาเขต	43	89.58
ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรจากการเข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรที่ทางสถาบันจัดขึ้น	15	31.25
	21	43.75

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ผู้บริหาร	
			ร้อยละ
1.3 หัวข้อที่ท่านศึกษาได้แก่อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=48)		
โครงสร้างของหลักสูตร	46		95.83
จุดมุ่งหมายรายวิชา	41		85.42
คำอธิบายรายวิชา	41		85.42
การแบ่งหน่วยเรียน บทเรียน และหัวข้อ	15		31.25

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 92.31 วิธีการศึกษา คือ ศึกษาจากเอกสารหลักสูตรด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 89.58 รองลงมา คือ ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรจากการเข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรที่ทางสถาบันจัดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 43.75 และหัวข้อที่ศึกษา คือ โครงสร้างของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 95.83 รองลงมาคือ จุดมุ่งหมายรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา คิดเป็นร้อยละ 85.42

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสภาพเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย
ของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
2. การวางแผนการใช้หลักสูตร		
2.1. ท่านได้จัดให้มีการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชา		
ภาษาไทยหรือไม่	(N=52)	
ไม่มีการวางแผน	10	19.23
มีการวางแผน	42	80.77
2.2 ผู้ใดบ้างที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้หลักสูตร		
วิชาภาษาไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=42)	
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	17	40.48
หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป	28	66.67
หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย	37	88.10
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย	20	47.62
2.3 มีวิธีการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย		
อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=42)	
สำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความพร้อมของ		
บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	32	76.19
สำรวจความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	2	4.76
สำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการใช้วัสดุ		
อุปกรณ์ สื่อการสอน สถานที่ และงบประมาณ	34	80.95
จัดทำแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชา		
ภาษาไทย	25	59.52
จัดกิจกรรมตามแผนปฏิบัติงานหรือโครงการ		
เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	23	54.76
ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผน		
ปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	16	38.10

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ จัดให้มีการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 80.77 ผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนส่วนใหญ่ ประกอบด้วย หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 88.10 รองลงมา คือ หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 66.67 ส่วนวิธีการในการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยนั้น

ส่วนใหญ่มีวิธีการวางแผนการใช้หลักสูตรโดยการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอน สถานที่ และงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 80.95 รองลงมา คือ สำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 76.19

ด้านการจัดปัจจัยและสภาพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ หลักสูตร จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4 – 8

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสภาพเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากร และการจัดอาจารย์ เข้าสอนวิชาภาษาไทยของผู้บริหาร

ข้อความ	จำนวน	ผู้บริหาร	
		จำนวน	ร้อยละ
1. การเตรียมบุคลากรและการจัดอาจารย์เข้าสอน			
การเตรียมบุคลากร			
1. ท่านได้ดำเนินการเพื่อเตรียมบุคลากรเข้าสอน			
วิชาภาษาไทยหรือไม่	(N=52)		
ไม่มีการดำเนินการ	7		13.46
มีการดำเนินการ	45		86.54
2. ท่านมีวิธีการเตรียมบุคลากรเข้าสอนวิชาภาษาไทย			
อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=45)		
จัดประชุมชี้แจงให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย			
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	17		37.78
จัดอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเข้ารับการอบรม			
สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร	35		77.78
จัดอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเข้ารับการอบรม			
สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	42		93.33
จัดอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเข้ารับการอบรม			
เชิงปฏิบัติการผลิตสื่อการสอน	11		24.44
การจัดอาจารย์เข้าสอน			
1. ผู้ใดบ้างที่มีส่วนร่วมในการจัดอาจารย์เข้าสอน			
วิชาภาษาไทยในวิทยาเขตของท่าน			
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=45)		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ผู้บริหาร	
			ร้อยละ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	16		35.56
หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป	29		64.44
หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย	31		68.89
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย	13		28.89
2. ท่านมีวิธีการจัดอาจารย์เข้าสอนวิชาภาษาไทย			
อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=45)		
จัดให้ตรงตามวุฒิการศึกษา	39		86.67
จัดตามความสามารถและประสบการณ์	42		93.33
จัดชั่วโมงสอนให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย			
รับผิดชอบอย่างเหมาะสม	36		80.00

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการดำเนินการเพื่อเตรียมบุคลากรเข้าสอนวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 86.54 ส่วนวิธีการเตรียมบุคลากรเข้าสอนวิชาภาษาไทยนั้น ส่วนใหญ่มีวิธีการเตรียมโดยจัดอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 93.33 รองลงมา คือ จัดอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 77.78

สำหรับการจัดอาจารย์เข้าสอนวิชาภาษาไทย พบว่า ผู้มีส่วนร่วมในการจัดอาจารย์เข้าสอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ประกอบด้วย หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 68.89 รองลงมา คือ หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 64.44 ส่วนวิธีการจัดอาจารย์เข้าสอนวิชาภาษาไทยนั้น ส่วนใหญ่จัดตามความสามารถและประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 93.33 รองลงมา คือ จัดให้ตรงตามวุฒิการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 86.67

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสภาพเกี่ยวกับการจัดตารางสอนวิชาภาษาไทยของ
ผู้บริหาร

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
2. การจัดตารางสอน		
2.1 ผู้ใดบ้างที่มีส่วนร่วมในการจัดตารางสอนวิชา		
ภาษาไทยในวิทยาเขตของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=52)	
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	44	84.62
หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป	42	80.77
หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย	22	42.31
2.2 วิทยาเขตของท่านมีการจัดตารางสอนวิชาภาษา		
ไทยอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=52)	
จัดวิชาภาษาไทยไว้ในช่วงเช้า	4	7.69
จัดวิชาภาษาไทยในระยะเวลาต่าง ๆ ตาม		
ความเหมาะสม	37	71.15
จัดคาบคู่เพื่อให้สะดวกต่อการฝึกทักษะทาง		
ภาษาไทย	14	26.92
จัดวิชาภาษาไทยลงในตารางหลังจากจัดชั่วโมง		
วิชาชีพ	10	19.23
จัดวิชาภาษาไทยลงในตารางก่อนจัดชั่วโมง		
วิชาชีพ	1	1.92

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ ระบุว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดตารางสอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ประกอบด้วย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 84.62 รองลงมา คือ หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 80.77 ส่วนวิธีการจัดตารางสอนวิชาภาษาไทยนั้น ส่วนใหญ่มีวิธีการจัดโดยจัดวิชาภาษาไทยไว้ในระยะเวลาต่าง ๆ ตามความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 71.15 รองลงมา คือ จัดคาบคู่เพื่อให้สะดวกต่อการฝึกทักษะทางภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 26.92

**ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสภาพเกี่ยวกับการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอน
วิชาภาษาไทยของผู้บริหาร**

ข้อความ	ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
3. การจัดบริการวัสดุหลักสูตร และสื่อการสอน		
1. ท่านดำเนินการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนวิชาภาษาไทยหรือไม่		
	(N=52)	
ไม่มีการดำเนินการ	2	3.85
มีการดำเนินการ	50	96.15
2. ผู้ใดบ้างที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดบริการหลักสูตรและสื่อการสอนวิชาภาษาไทยในวิทยาเขตของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	(N=50)	
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	28	56.00
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการ	20	40.00
หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป	35	70.00
หัวหน้าแผนกหลักสูตรและตำราเรียน	5	10.00
หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย	47	94.00
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย	6	12.00
อาจารย์แผนกเทคโนโลยีทางการศึกษา	14	28.00
3. ท่านดำเนินการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนวิชาภาษาไทยอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	(N=50)	
จัดหาเอกสารหลักสูตรให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยศึกษาอย่างเพียงพอ	19	38.00
จัดทำตำราและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยศึกษาอย่างเพียงพอ	22	44.00
จัดงบประมาณสำหรับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรวิชาภาษาไทย	17	34.00
จัดศูนย์บริการสื่อการสอนขึ้นในวิทยาเขต	10	20.00
จัดหาวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยใช้อย่างเพียงพอ	43	86.00

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการดำเนินการจัดบริการวัสดุหลักสูตร และสื่อการสอนวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 96.15 ผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการส่วนใหญ่ประกอบไปด้วย หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 94.00 รองลงมา คือ หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 70.00 ส่วนการดำเนินการจัดบริการวัสดุหลักสูตร และสื่อการสอนวิชาภาษาไทยนั้น ส่วนใหญ่ดำเนินการโดยจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอนให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยใช้อย่างเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 86.00 รองลงมา คือ จัดหาตำราและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยศึกษาอย่างเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 44.00

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสภาพเกี่ยวกับการจัดเตรียมสถานที่ในการสอน และฝึกปฏิบัติวิชาภาษาไทยของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
4. การจัดเตรียมสถานที่ในการสอนและฝึกปฏิบัติ		
1. ท่านดำเนินการจัดเตรียมสถานที่ในการสอน และฝึกปฏิบัติวิชาภาษาไทยหรือไม่		
	(N=52)	
ไม่ได้จัดเตรียม	7	13.46
จัดเตรียม	45	86.54
2. ผู้ใดบ้างที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดเตรียมสถานที่ในการสอนและฝึกปฏิบัติวิชาภาษาไทย		
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=45)	
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	18	40.00
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการ	26	57.78
หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป	29	64.44
หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย	32	71.11
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย	13	28.89
3. ท่านจัดเตรียมสถานที่ในการสอนและฝึกปฏิบัติวิชาภาษาไทยอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	(N=45)	
การจัดห้องเรียนให้มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน	35	77.78
การจัดให้มีห้องฝึกปฏิบัติการทางภาษาไทย	15	33.33
การจัดให้มีมุมป่านิเทศสำหรับวิชาภาษาไทย	21	46.67
การจัดให้มีมุมหนังสือวิชาภาษาไทย	12	26.67

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ มีการดำเนินการจัดเตรียมสถานที่ในการสอนและฝึกปฏิบัติวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 86.54 ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดเตรียมส่วนใหญ่ประกอบด้วย หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 71.11 รองลงมา คือ หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 64.44 ส่วนวิธีการจัดเตรียมสถานที่ในการสอนและฝึกปฏิบัติวิชาภาษาไทยนั้น ส่วนใหญ่มีวิธีการจัดเตรียมโดยการจัดห้องเรียนให้มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมา คือ การจัดให้มีมุมป้ายนิเทศสำหรับวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละแสดงสภาพเกี่ยวกับการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ
5. การนิเทศการสอน		
5.1 ท่านดำเนินการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทย ใน		
วิทยาเขตของท่านหรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=52)	
ไม่มีการดำเนินการ	27	51.92
มีการดำเนินการ	25	48.08
5.2 ผู้ใดบ้างที่มีส่วนร่วมในการนิเทศการสอน		
วิชาภาษาไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=25)	
ผู้อำนวยการวิทยาเขต	1	4.00
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	15	60.00
หัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป	12	48.00
หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย	17	68.00
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย	1	4.00
5.3 มีการดำเนินการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทย		
อย่างไร (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=25)	
สำรวจปัญหา ความต้องการการนิเทศของอาจารย์		
ผู้สอนวิชาภาษาไทย	5	20.00
จัดประชุมชี้แจงอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย		
ให้เข้าใจ และเห็นความสำคัญของการนิเทศการสอน	5	20.00
แต่งตั้งผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการสอน		
วิชาภาษาไทยเป็นผู้ให้การนิเทศการสอน	13	52.00
ติดตามและประเมินผลการนิเทศการสอนวิชา		
ภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ	19	76.00

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ผู้บริหาร	
			ร้อยละ
5.4 กิจกรรมการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยที่จัด ขึ้นได้แก่อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=25)		
การให้คำปรึกษา	22		88.00
การอบรม สัมมนา	22		88.00
การประชุมเชิงปฏิบัติการ	1		4.00
การสังเกตการสอนในชั้นเรียน	8		32.00
การเยี่ยมชั้นเรียน	8		32.00
การศึกษานอกสถานที่	2		8.00
การประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่	19		76.00

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ ไม่มีการดำเนินการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 51.92 เมื่อพิจารณาในส่วนที่มีการดำเนินการ พบว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมในการนิเทศการสอนส่วนใหญ่ประกอบด้วย หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมา คือ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 60.00 สำหรับการดำเนินการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยนั้น ส่วนใหญ่ดำเนินการโดยการติดตามผล และประเมินผลการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมาคือ แต่งตั้งผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทยเป็นผู้ให้การนิเทศการสอน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และกิจกรรมการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยที่จัดขึ้นส่วนใหญ่ คือ การให้คำปรึกษา และการอบรมสัมมนา คิดเป็นร้อยละ 88.00 รองลงมา คือ การประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่ คิดเป็นร้อยละ 76.00

**ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง
พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของผู้บริหาร**

ปัญหาด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 9 – 10

**ตารางที่ 9 จำนวนความถี่แสดงปัญหาเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตร
วิชาภาษาไทยของผู้บริหาร**

ข้อความ	ผู้บริหาร จำนวนความถี่
1. ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตร	
1.1 ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรวิชาภาษาไทยหรือไม่	(N=52)
ไม่ประสบปัญหา	43
ประสบปัญหา	9
1.2 ปัญหาที่ท่านประสบได้แก่อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=9)
ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของหลักสูตร	9
ไม่มีเวลาศึกษารายละเอียดของหลักสูตร	3
1.3 ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทยแต่ละรายวิชาหรือไม่	(N=52)
ไม่ประสบปัญหา	36
ประสบปัญหา	16
1.4 ปัญหาที่ประสบในข้อ 1.3 ได้แก่อะไรบ้าง	

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	ผู้บริหาร จำนวนความถี่
วิชาภาษาไทย 1 (รหัส 131 – 101)	
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=16)
จุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน	8
คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน	9
เนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายรายวิชาไม่สอดคล้องกัน	1
เนื้อหาวิชากับวัยและพื้นความรู้ของผู้เรียนไม่สอดคล้องกัน	5
เนื้อหาวิชาไม่เอื้อต่อการเรียนสาขาวิชาชีพของผู้เรียน	7
ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอมะเพาะกับจำนวนคาบเรียนที่กำหนดไว้ใน	
หลักสูตร	9
เนื้อหาวิชาซ้ำซ้อนกับวิชาภาษาไทยในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	
ชั้นสูง	2
เนื้อหาวิชาซ้ำซ้อนกับวิชาภาษาไทย 2	1
ขาดเนื้อหาวิชาด้านหลักภาษาไทย	1
วิชาภาษาไทย 2 (รหัส 131 – 102)	
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=16)
จุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน	8
คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน	9
เนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายรายวิชาไม่สอดคล้องกัน	1
เนื้อหาวิชากับวัยและพื้นความรู้ของผู้เรียนไม่สอดคล้องกัน	4
เนื้อหาวิชาไม่เอื้อต่อการเรียนสาขาวิชาชีพของผู้เรียน	6
ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอมะเพาะกับจำนวนคาบเรียนที่กำหนดไว้ใน	
หลักสูตร	7
ขาดเนื้อหาวิชาด้านหลักภาษาไทย	1

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	ผู้บริหาร จำนวนความถี่
วิชาภาษาไทย 3 (รหัส 131 – 203)	
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=16)
จุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน	9
คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน	10
เนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายรายวิชาไม่สอดคล้องกัน	1
เนื้อหาวิชากับวัยและพื้นความรู้ของผู้เรียนไม่สอดคล้องกัน	4
เนื้อหาวิชาไม่เอื้อต่อการเรียนสาขาวิชาชีพ ของผู้เรียน	6
ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอมะเพาะกับจำนวนคาบเรียนที่กำหนดไว้ใน	
หลักสูตร	11
เนื้อหาวิชาบางเรื่องไม่ทันสมัย	1
เนื้อหาวิชาบางเรื่องซ้ำซ้อนกับวิชาภาษาไทย 1 และวิชาภาษาไทย 2	2
เนื้อหาวิชาบางเรื่องซ้ำซ้อนกับเนื้อหาวิชาภาษาไทยในระดับ	
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	1
ขาดเนื้อหาวิชาด้านหลักภาษาไทย	1
วิชาภาษาไทย 4 (รหัส 131 – 204)	
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=16)
จุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน	8
คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน	9
เนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายรายวิชาไม่สอดคล้องกัน	1
เนื้อหาวิชากับวัยและพื้นความรู้ของผู้เรียนไม่สอดคล้องกัน	4
เนื้อหาวิชาไม่เอื้อต่อการเรียนสาขาวิชาชีพ ของผู้เรียน	6
ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอมะเพาะกับจำนวนคาบเรียนที่กำหนดไว้ใน	
หลักสูตร	10
ขาดเนื้อหาวิชาด้านหลักภาษาไทย	1

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรมีความถี่เป็น 43 เมื่อพิจารณาในส่วนที่ประสบปัญหาพบว่า ปัญหาที่ประสบอันดับแรกมีความถี่ 9 คือ ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของหลักสูตร ปัญหารองลงมาที่มีความถี่ 3 คือ ไม่มีเวลาศึกษารายละเอียดของหลักสูตร

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาภาษาไทยแต่ละรายวิชา พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหา มีความถี่เป็น 36 เมื่อพิจารณาในส่วนที่ประสบปัญหา พบว่า ประสบปัญหาจำแนกตามรายวิชา ได้ดังนี้

วิชาภาษาไทย 1 (รหัส 131-101) พบว่า ปัญหาที่ประสบอันดับแรก มีความถี่ 9 คือ คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน และปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอเหมาะกับจำนวนคาบเรียนที่กำหนดในหลักสูตร ปัญหารองลงมา มีความถี่ 8 คือ จุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน

วิชาภาษาไทย 2 (รหัส 131-102) พบว่า ปัญหาที่ประสบอันดับแรก มีความถี่ 9 คือ คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน ปัญหารองลงมา มีความถี่ 8 คือ จุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน

วิชาภาษาไทย 3 (รหัส 131-203) พบว่า ปัญหาที่ประสบอันดับแรก มีความถี่ 11 คือ ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอเหมาะกับจำนวนคาบเรียนที่กำหนดในหลักสูตร ปัญหารองลงมา มีความถี่ 10 คือ คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน

วิชาภาษาไทย 4 (รหัส 131-204) พบว่า ปัญหาที่ประสบอันดับแรก มีความถี่ 10 คือ ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอเหมาะกับจำนวนคาบเรียนที่กำหนดในหลักสูตร ปัญหารองลงมา มีความถี่ 9 คือ คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน

ตารางที่ 10 จำนวนความถี่แสดงปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย
ของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร จำนวนความถี่
2. ปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร	
2.1 ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยหรือไม่	
หรือไม่	(N=52)
ไม่ประสบปัญหา	33
ประสบปัญหา	19
2.2 ปัญหาที่ประสบได้แก่ปัญหาอะไรบ้าง	
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=19)
บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่เห็นความสำคัญของการวางแผนการใช้หลักสูตร	11
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร	15
ขาดบุคลากรในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	15
งบประมาณในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยไม่เพียงพอ	4
การดำเนินการแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยไม่ทันตามกำหนดเวลา	3
ขาดการประเมินผลและรายงานผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	8

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ ไม่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยมีความถี่เป็น 33 เมื่อพิจารณาในส่วนที่ประสบปัญหาพบว่า ปัญหาที่ประสบอันดับแรกมีความถี่ 15 คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย และขาดบุคลากรในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ปัญหารองลงมามีความถี่ 11 คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่เห็นความสำคัญของการวางแผนการใช้หลักสูตร

ปัญหาด้านการจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านการจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 11 – 15

ตารางที่ 11 จำนวนความถี่แสดงปัญหาเกี่ยวกับก ะเตรียมบุคลากร และการจัดอาจารย์
เข้าสอนวิชาภาษาไทยของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร จำนวนความถี่
1. ปัญหาการเตรียมบุคลากรและการจัดอาจารย์เข้าสอน	
ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากร	
1. ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากรเข้าสอนวิชาภาษาไทยหรือไม่	(N=52)
ไม่ประสบปัญหา	45
ประสบปัญหา	7
2. ปัญหาที่ประสบได้แก่ปัญหาอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=7)
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาหลักสูตร	4
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยขาดการประสานกันในการจัดการเรียนการสอน	3
ปัญหาเกี่ยวกับการจัดอาจารย์เข้าสอน	
1. ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดอาจารย์เข้าสอนวิชาภาษาไทยหรือไม่	(N=52)
ไม่ประสบปัญหา	37
ประสบปัญหา	15
2. ปัญหาที่ท่านประสบได้แก่อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=15)
ขาดอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิทางสาขาวิชาภาษาไทยโดยตรง	5
จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยมีไม่เพียงพอ	12

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดเตรียมบุคลากร มีความถี่เป็น 45 เมื่อพิจารณาในส่วนที่ประสบปัญหา พบว่าปัญหาที่ประสบอันดับแรกมีความถี่ 4 คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาหลักสูตร ปัญหารองลงมา มีความถี่ 3 คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยขาดการประสานงานกันในการจัดการเรียนการสอน

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการจัดอาจารย์เข้าสอนวิชาภาษาไทยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาที่มีความถี่เป็น 37 เมื่อพิจารณาในส่วนที่ประสบปัญหา พบว่า ปัญหาที่ประสบอันดับแรกมีความถี่ 12 คือ จำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยมีไม่เพียงพอ ปัญหารองลงมา มีความถี่ 5 คือ ขาดอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิทางภาษาไทยโดยตรง

ตารางที่ 12 จำนวนความถี่แสดงปัญหาเกี่ยวกับการจัดตารางสอนวิชาภาษาไทยของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร จำนวนความถี่
2. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดตารางสอน	
2.1 ท่านประสบปัญหาในการจัดตารางสอนวิชาภาษาไทยหรือไม่	(N=52)
ไม่ประสบปัญหา	38
ประสบปัญหา	14
2.2 ปัญหาที่ประสบได้แก่อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=14)
บุคลากรที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดตารางสอน	2
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยขาดโอกาสในการจัดตารางสอน	12

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดตารางสอนวิชาภาษาไทยมีความถี่เป็น 38 เมื่อพิจารณาในส่วนที่ประสบปัญหา พบว่า ปัญหาที่ประสบอันดับแรกมีความถี่ 12 คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยขาดโอกาสในการจัดตารางสอน ปัญหารองลงมา มีความถี่ 2 คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดตารางสอน

ตารางที่ 13 จำนวนความถี่แสดงปัญหาเกี่ยวกับจัดบริการวัสดุหลักสูตร และสื่อการสอน
วิชาภาษาไทยของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร จำนวนความถี่
3. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอน	
3.1 ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดบริการวัสดุหลักสูตร และสื่อการสอนวิชาภาษาไทยหรือไม่ (N=52)	
ไม่ประสบปัญหา	28
ประสบปัญหา	24
3.2 ปัญหาที่ประสบได้แก่อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (N=24)	
เอกสารหลักสูตรวิชาภาษาไทยมีไม่เพียงพอ	2
อาจารย์ภาษาไทยขาดความกระตือรือร้นในการจัดทำเอกสาร ประกอบหลักสูตร	15
อาจารย์ภาษาไทยไม่เห็นความสำคัญของการผลิตและการใช้ สื่อการสอน	9
งบประมาณในการจัดศูนย์สื่อการสอนมีไม่เพียงพอ	15
งบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนที่ทันสมัยมีไม่เพียงพอ	6
อาจารย์ภาษาไทยไม่มีเวลาผลิตสื่อการสอน	8
อาจารย์ภาษาไทยขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตสื่อการสอน	5

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ ไม่ประสบปัญหา
เกี่ยวกับการดำเนินการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนวิชาภาษาไทยมีความถี่เป็น 28
เมื่อพิจารณาในส่วนที่ประสบปัญหา พบว่า ปัญหาที่ประสบอันดับแรกมีความถี่ 15 คือ
อาจารย์ภาษาไทยขาดความกระตือรือร้นในการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร และงบประมาณ
ในการจัดศูนย์สื่อการสอนมีไม่เพียงพอ ปัญหารองลงมามีความถี่ 9 คือ อาจารย์ภาษาไทย
ไม่เห็นความสำคัญของการผลิตและการใช้สื่อการสอน

ตารางที่ 14 จำนวนความถี่แสดงปัญหาเกี่ยวกับการจัดสถานที่ในการสอน และฝึกปฏิบัติ
วิชาภาษาไทยของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร จำนวนความถี่
4. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดสถานที่ในการสอนและฝึกปฏิบัติ	
4.1 ท่านประสบปัญหาในการจัดเตรียมสถานที่ ในการสอนและฝึกปฏิบัติ	
วิชาภาษาไทยหรือไม่	(N=52)
ไม่ประสบปัญหา	32
ประสบปัญหา	20
4.2 ปัญหาที่ท่านประสบได้แก่ปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
ขนาดของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน	1
สภาพของห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนวิชาภาษาไทย	6
ขาดห้องฝึกปฏิบัติการทางภาษาไทย	17

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ ไม่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดสถานที่ในการสอนและฝึกปฏิบัติมีความถี่เป็น 32 เมื่อพิจารณาในส่วนที่ประสบปัญหา พบว่าปัญหาที่ประสบอันดับแรกมีความถี่ 17 คือ ขาดห้องฝึกปฏิบัติการทางภาษาไทย ปัญหารองลงมามีความถี่ 6 คือ สภาพของห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

ตารางที่ 15 จำนวนความถี่แสดงปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของผู้บริหาร

ข้อความ	ผู้บริหาร จำนวนความถี่
5. ปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศการสอน	
5.1 ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยหรือไม่	(N=52)
ไม่ประสบปัญหา	27
ประสบปัญหา	25
5.2 ปัญหาที่ท่านประสบได้แก่ปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	(N=25)
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศ	
การสอน	6
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศ	
การสอน	8
ผู้ให้การนิเทศขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศ	
การสอน	11
ผู้ให้การนิเทศขาดการนิเทศติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ	2
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยไม่ได้รับการนิเทศการสอน	9

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ ไม่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยมีความถี่เป็น 27 เมื่อพิจารณาในส่วนที่ประสบปัญหาพบว่าปัญหาที่ประสบอันดับแรกมีความถี่ 11 คือ ผู้ให้การนิเทศขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศการสอน ปัญหารองลงมามีความถี่ 9 คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยไม่ได้รับการนิเทศการสอน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 1 สถานภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนและค่าร้อยละจำแนกตามสภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

ข้อความ	จำนวน (N=70)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	15	21.43
หญิง	55	78.57
2. อายุ		
23 – 27 ปี	8	11.43
28 – 32 ปี	7	10.00
33 – 37 ปี	11	15.71
38 – 42 ปี	15	21.43
43 – 47 ปี	10	14.29
48 – 52 ปี	12	17.14
มากกว่า 52 ปี	7	10.00
3. คุณวุฒิสูงสุดทางการศึกษา		
ปริญญาตรี	48	68.57
ปริญญาโท	22	31.43
ปริญญาเอก	-	-
สาขาวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี	(N=48)	
วิชาเอกภาษาไทย	42	87.50
วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์	3	6.25
วิชาเอกภาษาอังกฤษ	1	2.08
วิชาเอกประวัติศาสตร์	1	2.08
วิชาเอกคหกรรมศาสตร์	1	2.08

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (N=48)	ร้อยละ
สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาโท		
วิชาโทประวัติศาสตร์	6	12.50
วิชาโทภาษาอังกฤษ	5	10.42
วิชาโทสังคมศึกษา	5	10.42
วิชาโทบรรณารักษศาสตร์	3	6.25
วิชาโทนาฏศิลป์	3	6.25
วิชาโทจิตวิทยา	3	6.25
วิชาโทภาษาไทย	1	2.08
วิชาโทคหกรรมศาสตร์	1	2.08
วิชาโทสื่อสารมวลชน	1	2.08
วิชาโทเทคโนโลยีทางการศึกษา	1	2.08
วิชาโทการแนะแนว	1	2.08
วิชาโทพัฒนาชุมชน	1	2.08
วิชาโทบริหารการศึกษา	1	2.08
วิชาโทชีววิทยา	1	2.08
วิชาโทพลานามัย	1	2.08
วิชาโทภูมิศาสตร์	1	2.08
วิชาโทการศึกษาผู้ใหญ่	1	2.08
ไม่ระบุวิชาโท	12	25.00
4. ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย		
	(N=70)	
1 - 5 ปี	11	15.71
6 - 10 ปี	17	24.29
11 - 15 ปี	15	21.43
16 - 20 ปี	11	15.71
21 ปีขึ้นไป	16	22.86
5. ระดับชั้นที่สอนวิชาภาษาไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	(N=70)	
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1	60	85.71
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2	65	92.86
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3	8	11.43
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	14	20.00
ระดับปริญญาตรี	9	12.86

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (N=70)	ร้อยละ
6. จำนวนคาบที่สอนวิชาภาษาไทยต่อสัปดาห์		
6 – 10 คาบ	10	14.29
11 – 15 คาบ	9	12.86
16 – 20 คาบ	22	31.43
มากกว่า 20 คาบ	29	41.43
7. หน้าที่ที่ทำงานปฏิบัติในวิทยาเขต นอกเหนือจากเป็น อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
อาจารย์ประจำชั้น	30	42.86
อาจารย์แผนกประชาสัมพันธ์	7	10.00
อาจารย์แผนกธุรการ	9	12.86
อาจารย์แผนกแนะแนว	3	4.29
อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม	15	21.43
อาจารย์ประจำหอพัก	1	1.43
อาจารย์แผนกรักษาดินแดน	1	1.43
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	2	2.86
หัวหน้าแผนก	11	15.71
งานกิจการนักศึกษา	6	8.57
งานห้องสมุด	5	7.14
งานศูนย์วัฒนธรรม	2	2.86
งานอาคารสถานที่	1	1.43
งานพัสดุ	1	1.43
ไม่ระบุ	6	8.57

จากตารางที่ 16 แสดงสถานภาพโดยทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 78.57 มีอายุระหว่าง 38 – 42 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.43 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 68.57

อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่า ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาด้านสาขาวิชาเอกภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 87.50 ส่วนอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาโทภาษาไทย พบว่า มีเพียงร้อยละ 2.08

ด้านประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย ระหว่าง 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.29 เมื่อพิจารณาถึง ระดับชั้นที่สอน พบว่า สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 92.86 ในส่วน ของจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ พบว่า มีจำนวนมากกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 41.43 นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำชั้น คิดเป็นร้อยละ 42.86

ตอนที่ 2 สภาพการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง

พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ดังแสดงไว้ ในตารางที่ 17 – 24

ด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

ตารางที่ 17 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามการปฏิบัติ ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตร

รายการปฏิบัติ	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรจากเอกสาร หลักสูตรด้วยตนเอง	3.24	0.75	ปฏิบัติมาก
2. ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรจากการเข้าร่วม ประชุมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร	2.22	1.02	ปฏิบัติน้อย
3. ศึกษาโครงสร้างของหลักสูตร	2.97	0.77	ปฏิบัติมาก
4. ศึกษาจุดมุ่งหมายรายวิชา	3.27	0.72	ปฏิบัติมาก
5. ศึกษาคำอธิบายรายวิชา	3.29	0.64	ปฏิบัติมาก
รวม	3.00	0.88	ปฏิบัติมาก

จากตารางที่ 17 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับน้อยมีเพียง 1 ข้อ คือ ข้อ 2 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรจากการเข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร นอกจากนั้นมีการปฏิบัติในระดับมาก

ตารางที่ 18 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามการปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร

รายการปฏิบัติ	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. สํารวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	2.77	0.75	ปฏิบัติมาก
2. สํารวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการสอน สถานที่และงบประมาณสำหรับวิชาภาษาไทย	2.67	0.76	ปฏิบัติมาก
3. จัดทำแผนปฏิบัติการหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.90	0.73	ปฏิบัติมาก
4. จัดกิจกรรมตามแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.80	0.71	ปฏิบัติมาก
5. ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.70	0.71	ปฏิบัติมาก
รวม	2.77	0.73	ปฏิบัติมาก

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 19 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามการปฏิบัติ
ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร

รายการปฏิบัติ	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	(μ)	(σ)	
1. จัดทำตำราวิชาภาษาไทย	2.03	1.02	ปฏิบัติน้อย
2. จัดทำหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย	1.96	1.06	ปฏิบัติน้อย
3. จัดทำใบความรู้วิชาภาษาไทย	2.57	0.88	ปฏิบัติมาก
4. จัดทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย	2.93	0.77	ปฏิบัติมาก
5. จัดทำรายชื่อหนังสืออ่านนอกเวลาวิชาภาษาไทย	1.94	0.78	ปฏิบัติน้อย
รวม	2.29	0.99	ปฏิบัติน้อย

จากตารางที่ 19 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 3 และข้อ 4 คือ จัดทำใบความรู้วิชาภาษาไทย และจัดทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย นอกจากนี้ มีการปฏิบัติในระดับน้อย

ด้านการดำเนินการสอนตามหลักสูตร

ตารางที่ 20 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามการปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการวางแผนการสอน

รายการปฏิบัติ	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	(μ)	(σ)	
1. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายรายวิชา เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน	3.14	0.60	ปฏิบัติมาก
2. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน	3.09	0.63	ปฏิบัติมาก
3. ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมจากหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	3.37	0.57	ปฏิบัติมาก
4. ศึกษาและเลือกหนังสือเรียน หนังสือแบบฝึกหัด และหนังสืออ่านนอกเวลาสำหรับผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตร	2.90	0.84	ปฏิบัติมาก
5. จัดทำแผนการสอนล่วงหน้า	3.17	0.76	ปฏิบัติมาก
6. เตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	3.19	0.64	ปฏิบัติมาก
7. เตรียมวิธีสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.17	0.54	ปฏิบัติมาก
8. เตรียมสื่อการสอนและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	3.01	0.65	ปฏิบัติมาก
9. เตรียมเครื่องมือที่วัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และผู้เรียน	3.01	0.66	ปฏิบัติมาก
รวม	3.12	0.67	ปฏิบัติมาก

จากตารางที่ 20 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนการสอนในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนการสอนในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 21 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามการปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการปฏิบัติ	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	3.24	0.60	ปฏิบัติมาก
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ ฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อประโยชน์ ในงานอาชีพ	3.19	0.60	ปฏิบัติมาก
3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง	2.91	0.79	ปฏิบัติมาก
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการสอน ที่หลากหลาย	2.77	0.77	ปฏิบัติมาก
รวม	3.03	0.72	ปฏิบัติมาก

จากตารางที่ 21 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 22 ค่ามัธยผลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามการปฏิบัติ
ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน

รายการปฏิบัติ	มัธยผลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. ศึกษาวิธีผลิตสื่อการสอนที่หลากหลาย	2.40	0.84	ปฏิบัติน้อย
2. ผลิตสื่อการสอนจากวัสดุเหลือใช้	1.96	0.69	ปฏิบัติน้อย
3. ผลิตสื่อการสอนจากวัสดุในท้องถิ่น	1.87	0.66	ปฏิบัติน้อย
4. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอน	2.17	0.85	ปฏิบัติน้อย
5. ศึกษาวิธีการใช้และการบำรุงรักษาสื่อการสอน	2.30	0.79	ปฏิบัติน้อย
6. เลือกใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนการสอน เนื้อหาและผู้เรียน	2.83	0.87	ปฏิบัติมาก
7. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้และบำรุงรักษา สื่อการสอน	2.36	0.84	ปฏิบัติน้อย
8. ใช้สื่อการสอนต่อไปนี้ประกอบการเรียนการสอน			
8.1 รูปภาพ แผนภูมิ	2.71	0.94	ปฏิบัติมาก
8.2 เกม เพลง หรือนาฏกรรมต่าง ๆ	2.57	0.88	ปฏิบัติมาก
8.3 แผ่นใส และเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	2.59	1.04	ปฏิบัติมาก
8.4 แถบบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียง	2.70	0.95	ปฏิบัติมาก
8.5 ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์	2.19	0.94	ปฏิบัติน้อย
8.6 สื่อประสม (Multimedia)	1.73	0.82	ปฏิบัติน้อย
8.7 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	1.44	0.67	ปฏิบัติน้อยที่สุด
8.8 ของจำลองหรือของจริง	2.26	0.93	ปฏิบัติน้อย
รวม	2.27	0.93	ปฏิบัติน้อย

จากตารางที่ 22 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติในระดับมาก มีเพียง 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6 คือ เลือกใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหา และผู้เรียน นอกจากนั้น มีการปฏิบัติในระดับน้อย สำหรับประเภทของสื่อการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเลือกใช้ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 8.1, ข้อ 8.2, ข้อ 8.3 และข้อ 8.4 คือ รูปภาพ แผนภูมิ เกม เพลง หรือนาฏกรรมต่าง ๆ แผ่นใส และเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และแถบบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียง ส่วนสื่อการสอนที่ใช้ในระดับน้อยที่สุด มีเพียง 1 ข้อ คือ ข้อ 8.7 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 23 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามการปฏิบัติ
ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

รายการปฏิบัติ	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. แจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า	2.99	0.77	ปฏิบัติมาก
2. สนับสนุนผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยตามความถนัดและความสนใจ	2.81	0.73	ปฏิบัติมาก
3. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ	2.56	0.75	ปฏิบัติมาก
4. ประเมินผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยเป็นระยะ	2.36	0.89	ปฏิบัติมาก
5. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยดังนี้			
5.1 จัดกิจกรรมวันสำคัญ เช่น วันสุนทรภู่	3.11	0.88	ปฏิบัติมาก
5.2 จัดประกวดอ่านทำนองเสนาะ	2.26	0.91	ปฏิบัติน้อย
5.3 จัดอภิปราย ได้วาที	2.57	0.89	ปฏิบัติมาก
5.4 จัดประกวดการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ	2.71	0.90	ปฏิบัติมาก
5.5 จัดประกวดการเขียนเรียงความ คำขวัญ	2.83	0.85	ปฏิบัติมาก
5.6 จัดแสดงละครจากวรรณคดี	1.97	1.01	ปฏิบัติน้อย
5.7 จัดแสดงเพลงพื้นบ้าน	1.79	0.93	ปฏิบัติน้อย
5.8 จัดแข่งขันตอบปัญหาเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.14	0.98	ปฏิบัติน้อย
5.9 จัดนิทรรศการในโอกาสต่าง ๆ	2.79	0.98	ปฏิบัติมาก
5.10 เชิญวิทยากรมาบรรยายหรือตอบคำถามเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	1.79	0.78	ปฏิบัติน้อย
5.11 จัดทัศนศึกษาออกสถานที่	1.74	0.86	ปฏิบัติน้อย
5.12 จัดกิจกรรมในรูปของชมรมหรือชุมนุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.04	0.94	ปฏิบัติน้อย
รวม	2.40	0.98	ปฏิบัติน้อย

จากตารางที่ 23 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 1, ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4 คือ แจ่งวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า สนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยตาม ความถนัดและความสนใจ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ และประเมินผล การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นระยะ

สำหรับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติในระดับ มาก ได้แก่ ข้อ 5.1 , ข้อ 5.3 , ข้อ 5.4 , ข้อ 5.5 และข้อ 5.9 คือ การจัดกิจกรรมในวันสำคัญ เช่น วัน สุนทรภู่ การจัดอภิปราย ใต้เวที จัดประกวดแต่งคำประพันธ์ชนิดต่างๆ จัดประกวดการเขียน เรียงความ คำขวัญ และจัดนิทรรศการในโอกาสต่างๆ นอกจากนั้นมีการปฏิบัติในระดับน้อย

ตารางที่ 24 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามการปฏิบัติ
ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

รายการปฏิบัติ	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. ศึกษาเปรียบเทียบว่าด้วยการวัดผลการศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	3.21	0.70	ปฏิบัติมาก
2. แจ้งวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลให้ ผู้เรียนทราบล่วงหน้า	3.34	0.68	ปฏิบัติมาก
3. แจ้งวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ ล่วงหน้า	3.46	0.61	ปฏิบัติมาก
4. แจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ ล่วงหน้า	3.49	0.61	ปฏิบัติมาก
5. ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนหลังการวัดและ ประเมินผลทุกครั้ง	3.00	0.70	ปฏิบัติมาก
6. วัดและประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.79	0.74	ปฏิบัติมาก
7. ใช้วิธีและเครื่องมือวัดผลที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาของวิชาภาษาไทย	2.81	0.80	ปฏิบัติมาก
8. วัดและประเมินผลด้วยวิธีการดังต่อไปนี้			
8.1 การตอบปากเปล่า	3.34	0.76	ปฏิบัติมาก
8.2 การสังเกต	3.31	0.67	ปฏิบัติมาก
8.3 การสัมภาษณ์	2.74	0.88	ปฏิบัติมาก
8.4 การตรวจผลงาน	3.56	0.56	ปฏิบัติมาก
8.5 การทำรายงาน	3.40	0.65	ปฏิบัติมาก
8.6 การทดสอบโดยใช้แบบสอบแบบปรนัย	3.49	0.63	ปฏิบัติมาก
8.7 การทดสอบโดยใช้แบบสอบแบบอัตนัย	3.21	0.80	ปฏิบัติมาก
รวม	3.23	0.75	ปฏิบัติมาก

จากตารางที่ 24 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในระดับมากทุกข้อ

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ดังแสดงไว้ในตารางที่ 25 - 36

ปัญหาด้านการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน

ตารางที่ 25 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตร

รายการปัญหา	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ รายละเอียดของหลักสูตร	1.90	0.88	มีปัญหาน้อย
2. รายละเอียดของหลักสูตรไม่ชัดเจน	2.27	0.83	มีปัญหาน้อย
3. ไม่มีเวลาศึกษารายละเอียดของหลักสูตร	1.93	0.77	มีปัญหาน้อย
รวม	2.08	0.81	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 25 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรในระดับน้อยทุกข้อ

ตารางที่ 26 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 1 (รหัส 131 - 101)

รายการปัญหา	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. จุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน	2.09	0.77	มีปัญหาน้อย
2. คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน	2.17	0.85	มีปัญหาน้อย
3. เนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายรายวิชา ไม่สอดคล้องกัน	2.02	0.80	มีปัญหาน้อย
4. เนื้อหาวิชากับวัย และพื้นความรู้ของผู้เรียน ไม่สอดคล้องกัน	2.02	0.80	มีปัญหาน้อย
5. เนื้อหาวิชาไม่เอื้อต่อการเรียนสาขาวิชาชีพ ของผู้เรียน	2.44	0.90	มีปัญหาน้อย
6. ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอมะกับจำนวน คาบเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.34	1.01	มีปัญหาน้อย
รวม	2.18	0.87	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 26 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 1 (รหัส 131 - 101) ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 1 (รหัส 131 - 101) ในระดับน้อยทุกข้อ

ตารางที่ 27 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 2 (รหัส 131-102)

รายการปัญหา	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. จุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน	2.05	0.87	มีปัญหาน้อย
2. คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน	2.10	0.90	มีปัญหาน้อย
3. เนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายรายวิชา ไม่สอดคล้องกัน	1.97	0.80	มีปัญหาน้อย
4. เนื้อหาวิชากับวัย และพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ไม่สอดคล้องกัน	1.92	0.81	มีปัญหาน้อย
5. เนื้อหาวิชาไม่เอื้อต่อการเรียนสาขาวิชาชีพ ของผู้เรียน	2.35	0.95	มีปัญหาน้อย
6. ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอเหมาะกับจำนวน คาบเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.28	0.99	มีปัญหาน้อย
รวม	2.11	0.90	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 27 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 2 (รหัส 131 – 102) ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 2 ในระดับน้อยทุกข้อ

ตารางที่ 28 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 3 (รหัส 131-203)

รายการปัญหา	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. จุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน	1.98	0.73	มีปัญหาน้อย
2. คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน	2.07	0.76	มีปัญหาน้อย
3. เนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายรายวิชา ไม่สอดคล้องกัน	1.97	0.74	มีปัญหาน้อย
4. เนื้อหาวิชากับวัย และพื้นความรู้ของผู้เรียน ไม่สอดคล้องกัน	2.08	0.74	มีปัญหาน้อย
5. เนื้อหาวิชาไม่เอื้อต่อการเรียนสาขาวิชาชีพ ของผู้เรียน	2.38	0.90	มีปัญหาน้อย
6. ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอเหมาะกับจำนวน คาบเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.60	1.01	มีปัญหามาก
รวม	2.18	0.85	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 28 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 3 (รหัส 131 - 203) ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 3 ในระดับมาก มีเพียง 1 ข้อ คือ ข้อ 6 ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอเหมาะกับจำนวนคาบเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นอกจากนั้นประสบปัญหาในระดับน้อย

ตารางที่ 29 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 4 (รหัส 131-204)

รายการปัญหา	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. จุดมุ่งหมายรายวิชาไม่ชัดเจน	2.02	0.79	มีปัญหาน้อย
2. คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน	2.12	0.80	มีปัญหาน้อย
3. เนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายรายวิชา ไม่สอดคล้องกัน	1.95	0.81	มีปัญหาน้อย
4. เนื้อหาวิชากับวัย และพื้นความรู้ของผู้เรียน ไม่สอดคล้องกัน	2.03	0.77	มีปัญหาน้อย
5. เนื้อหาวิชาไม่เอื้อต่อการเรียนสาขาวิชาชีพ ของผู้เรียน	2.26	0.89	มีปัญหาน้อย
6. ปริมาณของเนื้อหาวิชาไม่พอเหมาะกับจำนวน คาบเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.48	1.12	มีปัญหาน้อย
รวม	2.14	0.87	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 29 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย
ประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย 4 (รหัส 131 – 204) ในระดับน้อย และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาของ
หลักสูตรวิชาภาษาไทย 4 ในระดับน้อยทุกข้อ

ตารางที่ 30 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร

รายการปัญหา	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่เห็นความสำคัญของการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย	2.67	0.94	มีปัญหามาก
2. ขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย	2.30	0.98	มีปัญหาน้อย
3. ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.20	0.84	มีปัญหาน้อย
4. ขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.17	0.87	มีปัญหาน้อย
5. ขาดงบประมาณในการดำเนินการแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.67	0.94	มีปัญหามาก
6. ไม่สามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยตามกำหนดเวลา	2.49	0.91	มีปัญหาน้อย
รวม	2.42	0.91	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 30 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 1 และข้อ 5 คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่เห็นความสำคัญของการวางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย และขาดงบประมาณในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานหรือโครงการเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย นอกจากนั้นประสบปัญหาในระดับน้อย

ตารางที่ 31 ค่ามัธยฐานเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร

รายการปัญหา	มัธยฐานเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. ขาดโอกาสในการเข้าอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร	2.66	0.99	มีปัญหามาก
2. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร	2.71	1.04	มีปัญหามาก
3. ขาดหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประกอบการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร	2.39	0.91	มีปัญหาน้อย
4. ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร	2.36	0.87	มีปัญหาน้อย
5. ไม่มีเวลาในการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร	2.70	1.05	มีปัญหามาก
รวม	2.56	0.98	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 31 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 1, ข้อ 2 และข้อ 5 คือ ขาดโอกาสในการเข้าอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร และไม่มีเวลาในการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร นอกจากนั้นประสบปัญหาในระดับน้อย

ปัญหาด้านการดำเนินการสอนตามหลักสูตร

ตารางที่ 32 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการวางแผนการสอน

รายการปัญหา	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. ขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์ จุดมุ่งหมายรายวิชา คำอธิบายรายวิชา เพื่อ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และ กิจกรรมการเรียนการสอน	1.91	0.83	มีปัญหาน้อย
2. ขาดความรู้และทักษะในการปรับเนื้อหาวิชา ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละสาขาวิชาชีพ	1.91	0.76	มีปัญหาน้อย
3. ขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับการเลือกใช้ วิธีสอนที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และผู้เรียน	1.86	0.75	มีปัญหาน้อย
4. ขาดความรู้และทักษะในการจัดทำแผนการสอน	1.90	0.84	มีปัญหาน้อย
5. ไม่มีเวลาในการจัดทำแผนการสอน	2.41	0.99	มีปัญหาน้อย
6. ขาดหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	2.31	0.93	มีปัญหาน้อย
7. ขาดงบประมาณในการจัดซื้อจัดหาหนังสืออ่าน นอกเวลาสำหรับผู้เรียน	2.51	0.96	มีปัญหามาก
รวม	2.12	0.90	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 32 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการสอนในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบในระดับมาก มีเพียง 1 ข้อ คือ ข้อ 7 ขาดงบประมาณในการจัดซื้อจัดหาหนังสืออ่านนอกเวลาสำหรับผู้เรียน นอกจากนั้น ประสบปัญหาในระดับน้อย

ตารางที่ 33 ค่ามัธยิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการปัญหา	มัธยิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. ขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่หลากหลาย	2.03	0.82	มีปัญหาน้อย
2. ขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	2.03	0.80	มีปัญหาน้อย
3. จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมีมาก ทำให้ไม่สามารถ ฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียนให้แก่ผู้เรียนได้ทั่วถึง	2.73	0.99	มีปัญหามาก
4. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนการสอน	2.57	0.84	มีปัญหามาก
5. สภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะทางภาษาไทย	2.49	0.91	มีปัญหาน้อย
6. จำนวนคาบเรียนที่กำหนดในหลักสูตรน้อยไป สำหรับการฝึกทักษะทางภาษาไทย	2.90	1.04	มีปัญหามาก
รวม	2.46	0.96	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 33 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบในระดับ มาก ได้แก่ ข้อ 3 , ข้อ 4 และข้อ 6 คือ จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมีมากทำให้ไม่สามารถฝึกฝน ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้แก่ผู้เรียนได้ทั่วถึง ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และจำนวนคาบเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อยไป สำหรับการฝึกทักษะทางภาษาไทย นอกจากนั้นประสบปัญหาในระดับน้อย

ตารางที่ 34 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน

รายการปัญหา	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	(μ)	(σ)	
1. ขาดความรู้และทักษะในการผลิตสื่อการสอน	2.26	0.79	มีปัญหาน้อย
2. ขาดความรู้และทักษะในการแปลงวัสดุเหลือใช้ และวัสดุในท้องถิ่นมาใช้เป็นสื่อการสอน	2.36	0.78	มีปัญหาน้อย
3. ไม่มีเวลาผลิตสื่อการสอน	2.87	0.92	มีปัญหามาก
4. ผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการผลิต และการ บำรุงรักษาสื่อการสอน	2.10	0.78	มีปัญหาน้อย
5. ขาดความรู้และทักษะในการใช้สื่อการสอน ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหา และผู้เรียน	2.03	0.72	มีปัญหาน้อย
6. ไม่มีเวลาทดลองใช้สื่อการก่อนนำไปใช้จริง	2.43	0.88	มีปัญหาน้อย
7. ขาดความรู้และทักษะในการบำรุงรักษา สื่อการสอน	1.97	0.66	มีปัญหาน้อย
8. ขาดงบประมาณในการสนับสนุนการจัดซื้อ จัดหา และผลิตสื่อการสอน	2.48	0.96	มีปัญหาน้อย
9. ขาดศูนย์บริการสื่อการสอนในวิทยาเขต	2.79	1.03	มีปัญหามาก
10. ท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลน สื่อการสอนต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด			
10.1 รูปภาพ แผนภูมิ	2.13	0.90	มีปัญหาน้อย
10.2 เกม เพลง หรือนาฏกรรมต่าง ๆ	2.27	0.90	มีปัญหาน้อย
10.3 แผ่นใส และเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	2.04	0.89	มีปัญหาน้อย
10.4 แถบบันทึกเสียงหรือแผ่นเสียง	2.20	0.98	มีปัญหาน้อย
10.5 ภาพยนต์หรือวีดิทัศน์	2.66	1.08	มีปัญหามาก
10.6 สื่อประสม (Multimedia)	2.97	0.98	มีปัญหามาก
10.7 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	3.07	0.96	มีปัญหามาก
10.8 ของจำลองหรือของจริง	2.40	0.98	มีปัญหาน้อย
รวม	2.47	1.02	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 34 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 3 และ ข้อ 9 คือ ไม่มีเวลาผลิตสื่อการสอน และขาดศูนย์บริการสื่อการสอนในวิทยาเขต นอกจากนั้น ประสบปัญหาในระดับน้อย

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนสื่อการสอนที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 10.5 , ข้อ 10.6 และข้อ 10.7 คือ ขาดแคลนสื่อประเภทภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ สื่อประสม (Multimedia) และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นอกจากนั้นประสบปัญหาในระดับน้อย

ตารางที่ 35 ค่ามัธยฐานเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ
อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

รายการปัญหา	มัธยฐานเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. ขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย	1.94	0.72	มีปัญหาน้อย
2. ขาดประสบการณ์ และทักษะในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย	1.96	0.71	มีปัญหาน้อย
3. ไม่สามารถจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชา ภาษาไทยได้ เนื่องจากไม่มีเวลา	2.67	0.85	มีปัญหามาก
4. ขาดงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย	2.66	0.98	มีปัญหามาก
5. อาคารสถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย	2.57	1.02	มีปัญหามาก
6. ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย	2.31	1.04	มีปัญหาน้อย
7. ผู้เรียนไม่ให้ความสนใจในการเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย	2.26	0.85	มีปัญหาน้อย
8. ทำนประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาภาษาไทยประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ มาน้อยเพียงใด			
8.1 จัดกิจกรรมวันสำคัญ เช่น วันสุนทรภู่	1.97	0.92	มีปัญหาน้อย
8.2 จัดประกวดอ่านทำนองเสนาะ	2.36	0.92	มีปัญหาน้อย
8.3 จัดอภิปราย ได้อาที่	2.39	0.97	มีปัญหาน้อย
8.4 จัดประกวดการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ	1.93	0.84	มีปัญหาน้อย
8.5 จัดประกวดการเขียนเรียงความ คำขวัญ	1.83	0.80	มีปัญหาน้อย
8.6 จัดแสดงละครจากวรรณคดี	2.63	1.08	มีปัญหามาก
8.7 จัดแสดงเพลงพื้นบ้าน	2.74	1.05	มีปัญหามาก
8.8 จัดแข่งขันตอบปัญหาเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.26	0.85	มีปัญหาน้อย
8.9 จัดนิทรรศการในโอกาสต่าง ๆ	1.97	0.93	มีปัญหาน้อย
8.10 เชิญวิทยากรมาบรรยายหรือตอบคำถาม เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.74	0.96	มีปัญหามาก
8.11 จัดทัศนศึกษานอกสถานที่	2.91	0.88	มีปัญหามาก

ตารางที่ 35 (ต่อ)

รายการปัญหา	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
	(μ)	(σ)	
8.12 จัดกิจกรรมในรูปของชมรมหรือชุมนุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย	2.60	0.94	มีปัญหามาก
รวม	2.36	0.99	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 35 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 3 , ข้อ 4 และข้อ 5 คือ ไม่สามารถจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยได้ เนื่องจากไม่มีเวลา ขาดงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย และ อาคารสถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย นอกจากนั้นประสบปัญหาในระดับน้อย

สำหรับปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรประเภทต่างๆ ที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบในระดับมาก ได้แก่ ข้อ 8.6 , ข้อ 8.7 , ข้อ 8.10 , ข้อ 8.11 และข้อ 8.12 คือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแสดงละครจากวรรณคดี การแสดงเพลงพื้นบ้าน การเชิญวิทยากรมาบรรยายหรือตอบคำถามเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย การจัดทัศนศึกษานอกสถานที่ และการจัดกิจกรรมในรูปของชมรมหรือชุมนุมต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย นอกจากนั้นประสบปัญหาในระดับน้อย

ตารางที่ 36 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) จำแนกตามปัญหาของ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

รายการปัญหา	มัชฌิมเลขคณิต (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ความหมาย
1. ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดผลตาม ระเบียบว่าด้วยการวัดผลระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	1.80	0.81	มีปัญหาน้อย
2. ขาดเอกสาร ระเบียบว่าด้วยการวัดผลและ ประเมินผลของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	1.97	0.82	มีปัญหาน้อย
3. ขาดความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ	2.00	0.87	มีปัญหาน้อย
4. ขาดความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือ วัดผลแบบต่าง ๆ	2.19	0.91	มีปัญหาน้อย
5. ขาดความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือวัดผล แบบอื่น ๆ นอกจากการใช้แบบทดสอบ	2.21	0.87	มีปัญหาน้อย
6. ไม่มีเวลาสร้างเครื่องมือวัดผลแบบอื่น ๆ นอกจากแบบทดสอบ	2.61	0.97	มีปัญหามาก
7. ท่านประสบปัญหาในการวัดและประเมินผล โดยวิธีการดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด			
7.1 การตอบปากเปล่า	1.64	0.78	มีปัญหาน้อย
7.2 การสังเกต	1.57	0.67	มีปัญหาน้อย
7.3 การสัมภาษณ์	1.67	0.71	มีปัญหาน้อย
7.4 การตรวจผลงาน	1.70	0.82	มีปัญหาน้อย
7.5 การทำรายงาน	1.64	0.74	มีปัญหาน้อย
7.6 การทดสอบโดยใช้แบบสอบแบบปรนัย	1.53	0.65	มีปัญหาน้อย
7.7 การทดสอบโดยใช้แบบสอบแบบอัตนัย	1.80	0.81	มีปัญหาน้อย
รวม	1.65	0.75	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 36 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยประสบในระดับมาก มีเพียง 1 ข้อ คือ ข้อ 6 ไม่มีเวลาสร้างเครื่องมือวัดผลแบบอื่น ๆ นอกจากแบบทดสอบ นอกจากนั้นประสบปัญหาในระดับน้อย